

EPK sinoči

Polentina škatla na Glavnem trgu je večerj zaživela. Obiskovalcem so se tokrat ponujale ob gledaliških in lutkarskih delavnica tudi arhitekturne. (Rene Gomolj)

Svetovni dogodek mladih

V Vetrinjskem dvoru se predstavljajo slovenski in britanski mladi umetniki

KAJA KRANER

V okviru prihajajočega prvega Svetovnega dogodka mladih umetnikov (World Event Young Artists), se v Vetrinjskem dvoru predstavljajo slovenski in nekateri izmed britanskih predstavnikov, ki se bodo sicer predstavili septembra v Nottinghamu v okviru Kulturne olimpijade 2012, kot del Olimpijskih iger v Londonu 2012. Gre za nov festival, ki bo združil mlade umetnike iz stotih držav, ter močno spominja na Bienale mladih umetnikov Evrope in Sredozemlja (BJCEM), ki ima že skoraj 30-letno tradicijo, in poteka vsako drugo leto v drugi državi. Na obeh festivalih se namreč predstavljajo mladi umetniki do 30 let v raznolikih medijih, na WEYA na primer v medijih vizualne umetnosti, glasbe, plesa, fotografije, filma, besede, gledališča in kulinarike. Oba umetniška dogodka pa sta ravno tako koncipirana na način selekcije nacionalnih predstavnikov, distinkcije medijev/zvrsti, ter preddoločene tematike, na katero bi se naj nanašala izbrana/predstavljena dela.

Predstavitve projekta v okviru Kulturnih ambasad EPK preko medija razstave nujno posebej izpostavlja predvsem vizualno-umetniške pristope, medtem ko se (kar bi bilo vsekakor mogoče drugače zasnovati) del slovenske pesnice Katje Gorenčan in britanskega pesnika Mateusa Dominga, ne prilagaja razstavniemu mediju, zato so ta tudi nekako v drugem planu.

Slovenski predstavniki sicer delujejo v okviru projekta Disorder, ki predstavlja tudi nekakšno temo, iz katere bi umetniki naj izhajali. Nered je - kot izpostavlja organizatorji - mišljen razširjeno, kot prehodno stanje, v svoji potencialnosti, sploh pa ima (po sodobno-umetniških trendih) težnje po nanašanju na aktualno družbeno-politično situacijo.

Slikar Mito Gegič v delih za WEYA nadaljuje svoja preizpraševanja medija v okvirih postmedijske slike, v katero se zajeda logika novih medijev, še vedno preko kompleksnega, izpostavljenega programskega ustvarjalnega postopka. Gegič tako še vedno prakticira transkripcijo virtualnega podobja iz svetovnega spleta, motivi ostajajo lovske trofeje in drugi posnetki iz lova, postopek je natančno (pred)določen, prostor za avtorsko ekspresijo in impulzivnost pa minimalen. Slikarski rezultat se obnaša podobno kot njegov digitalni dvojnik: sesuva se sam vase, razpada, zaradi rastrske zasnove kot-da migeta. Tokrat so Gegičevi slikovni formati (smiselno) večji, četudi se na ta račun oddaljujejo od reference na telesno bližino (računalniškega, televizijskega itd.) zaslona, posebne pozornosti pa je deležna tudi postavitev, ki se v kombinaciji s formatom spreminja v skorajda kiparske kose-telesa.

Slovensko in britansko predstavnico, ki se predstavlja v mediju videa oziroma eksperimentalnega filma, vsekakor družji soroden pristop. Urška Djukić, neodvisna filmska ustvarjalnica, se predstavlja s kratkim filmom Rabbit Hole iz leta 2012, medtem ko se britanska predstavnik Alice Gale-Feeny, ki sicer ustvarja v različnih sodobno-umetniških medijih, predstavlja z videom/video performansom. Pri obeh delih je skorajda v prvem planu nekakšen navdahnjenost družji video/film predstavnici iz Slovenije in Britanije...o govor, ki tako ali drugače ne prihaja od glavnega junaka, oziroma je vzpostavljen na način razpeta med govorcem/junakom in izgovorjenim. Djukićeva dejanjem glavne junakinje, nekakšnega hibrida med rdečo kapico in super junakinjo, sopostavlja reciklirane odlomke iz znanih filmov

Mito Gegič, Revir, 2011, akril, duck tape na platnu (Kaja Kraner)

in govorov. Navdahnjene besede v kombinaciji z nekoliko otročjim, pretirano teatralnim početjem glavne junakinje, postanejo radikalno ironizirane. Gale-Feenyjeva nasprotno glavno junakinjo, postavi v hladno in prazno pisarniško okolje, pri čemer je ravno ona sama ta, ki ponavlja navdahnjene besede. Besede, ki sicer fizično prihajajo od nje same, vendar gre za že tisočkrat slišane puhlice iz pripomočkov za samopomoč, duhovne literature in oglaševanja.

Britanski vizualni umetnik grškega rodu Bill Balaskas, se predstavlja z videom Parthenon Rising iz leta 2010-2011, ki prikazuje podobo grškega Partenona, posnetega na edini dan v letu, ko je mogoč ogled ponoči. Balaskasov statični posnetek zatemnjene templja še poudarja njegovo ikonično naravo, stavba je povsem objektivizirana, ter gledalcu vidno dostopna zgolj tiste kratke trenutke, ko jo osvetlijo bliski fotoaparatorov turistov.

Da se tako ambiciozno zastavljen dogodek, ki bo v desetih dneh ponudil ogromno številno predstavljenih del in številnih drugih ob-razstavni dejavnosti (ki jih je seveda praktično nemogoče poglobljeno sprocesirati), po besedah organizatorjev kar "globalna platforma", namenja mladim, še neveljavljenim umetnikom in njihovi mednarodni izmenjavi, je vsekakor mogoče interpretirati kot znak širših institucionalnih sprememb. "Sveža kri" ni za tradicionalno umetniško institucijo nič več potencialno ogrožajoča (zaradi svoje morebitne radikalnosti, eksperimentalnosti itd., ki jo skorajda nujno implicira »novo«, »mlado«), temveč jo krepi, v vsakem primeru pa ji tako ali drugače koristi. Tradicionalno koncipirana razstava (že omenjeno »nacionalno predstavnitvo«, medijska distinkcija itd.), na primer na račun odpiranja vrat "mladi" umetnosti, vsekakor pridobiva vtis svoje aktualnosti.

(PRI)POROČAMO

MARIBOR 2012

Evropska prestolnica kulture

Maribor • Murska Sobota • Velenje
Ptuj • Novo mesto • Slovenj Gradec

TOREK, 24. JULIJA

Maribor - dvorišče Orožnova 7

10.00-13.00 in 17.00-20.00

Polenta: Gledališke in lutkarske delavnice

Polentina škatla, Glavni trg

10.00-12.00

Urbana intervencija (delavnice)

10.00-13.00

Presna hrana (predavanje in delavnica)

11.00

Arhitekturna svetovalnica

Čajnašop, Pristaniška 6

16.00

Turmistika (predavanje in delavnica)

Ptuj - Slovenski trg

16.00

Art stays 2012, Poletna akademija,

Pogovor s kustosom: 50 let Fluxusa

Polentina škatla, Glavni trg

17.00

UTD-univerzalni temeljni dohodek

(predstavitev)

Vrt v Trubarjevi 15, Maribor

18.00-20.30

Natura ni ovira, Delavnica pletenja

iz šibja

Ptuj - razstavišče Art Stays

19.00

Art stays 2012, Yoko Ono in 50 let

Fluxusa (otvoritev razstave)

Maribor - K8, Koroška 8

19.00

Razstava Žive legende - otvoritev

Polentina škatla, Glavni trg

20.00

ProstoRož (arhitekturno predavanje)

Ljubljana Križanke, Viteška dvorana

20.00

Zaključni koncert mojstrskega tečaja

za trobento. MIO2012

Oder Poštna

21.00

Koncert: Kiki - pozavna in kitara

KULTURNAMOBILIZACIJA!

PROGRAM EVROPSKE PRESTOLNICE KULTURE VEDNO PRI ROKI!

www.maribor2012.eu

PODRITO NA PLATFORMAH
ANDROID IOS

NALOŽI SI MOBILNO APLIKACIJO MARIBOR 2012!

100 let-100 dni- 100 plakatov Gradec - Maribor

Graško-mariborsko kulturno sodelovanje: plesna predstava Opere Gradec in Baleta Maribor - Meeting Maribor Edwarda Cluga in Darrela Toulona

Zgodovine poln projekt Maribor-Gradec

Projekt Maribor - Gradec, 100 let - 100 dni - 100 plakatov Kulturnega društva Zavod Iskra in Kulturne posreovalnice za Štajersko Umetnostno-pedagoškega inštituta Gradec se posveča zgodovini obeh mest v splošnem zgodovinskem kontekstu, pri čemer se z več zornih kotov osredotoča na razvoj v zadnjih stotih letih. Zajema svetovno zgodovino, razvoj obeh mest v tem obdobju in osebno doživetje zgodovine meščank in meščanov na podlagi osebnih pripovedi. Obravnava zlasti razhajanje in vnovično medsebojno približevanje, pri čemer se izsledki objektivnih zgodovinskih raziskav in elementi osebnega doživetja oziroma ustne zgodovine medsebojno dopolnjujejo. Tako v Gradcu kakor tudi v Mariboru so zgodovinarji sestavili seznam zgodovinskih podatkov o svojem mestu. S pomočjo osebnih pripovedi tako nastaja živa slika razvoja obeh mest in njunih medsebojnih odnosov. Vsako leto, začenši z letom 1912, predstavlja plakat (vsak dan predstavitev pomeni eno zgodovinsko leto), ki dejstva svetovne zgodovine povezuje z zgodovino

vinskimi dogodki v mestih Maribor in Gradec. Plakati so bogato ilustrirani in dvojezični, slovensko-nemški in bodo predstavljeni v Mariboru na Glavnem trgu v nekdanji gostilni Koper in v univerzitetni knjižnici, v Gradcu pa v mestni hiši, nakupovalnem središču Citypark, v štajerskem deželnem studiu ORF in na tamkajšnji glavni železniški postaji, prav tako pa na spletni strani.

Skupna politična pripadnost Maribora in Gradca je trajala približno 750 let. Najprej sta bili mesti del mejne grofije Štajerske, kasneje tudi vojvodine Štajerske. Šele po koncu prve svetovne vojne sta se njuni poti ločili, ko je s Saintgermansko mirovno pogodbo 1919. Maribor dokončno postal del Kraljevine SHS. Tako se je samostojna pot obeh mest začela pred 97 leti. Njun razvoj je odtlej potekal ločeno, čeprav številni meščanke in meščani še danes gojijo raznolike medsebojne odnose. Zaradi vseh tragedij 19. stoletja ni bilo mogoče preprečiti vse večje ponovne krepitve meja, katerih pomen se je konec prejšnjega stoletja vendarle zopet zmanjšal. S samostojnostjo Slovenije in njenim vstopom v Evropsko unijo in schengensko območje je bilo premoščeno tudi najvidnejše ločevanje. (tak)